

Põhikohtuasja pooled

Sissenõudja: Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, SA

Võlgnikud: Francisco Javier Rodríguez Barbero ja María Ángeles Barbero Gutiérrez

Eelotsuse küsimused

- 1) Kas vastavalt nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivile 93/13/EMÜ⁽¹⁾ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes ja eeskätt direktiivi artikli 6 lõikele 1 ning selleks, et tagada tarbijate ja kasutajate kaitse kooskõlas võrdväarsuse ja tõhususe põhimõtetega, peab liikmesriigi kohus, kes tuvastab, et hüpoteeklaenu lepingu viivist käsitlev lepingutingimus on ebaõiglane, tuvastama selle lepingutingimuse tühisuse ja lugema selle mittesiduvaks, või vastupidi, ta peab viivist käsitleva lepingutingimuse tasakaalustama, andes sissenõudjale või võlausaldajale korralduse viivis ümber arvutada?
- 2) Kas 14. mai 2013. aasta seaduse 1/2013 teine üleminekusäte kujutab endast ilmselgelt tarbija huvide kaitse selget piirangut, sest sellega pannakse kohtule kaudselt kohustus tasakaalustada ebaõiglane viivist käsitlev lepingutingimus, arvestades sätestatud viivisemäära ümber ja jättes asjaomase ebaõiglase lepingutingimuse jõusse, selle asemel et tuvastada selle tühisus ning siduvuse puudumine tarbija suhtes?
- 3) Kas 14. mai 2013. aasta seaduse 1/2013 teine üleminekusäte on vastuolus nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiviga 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes ja eeskätt selle direktiivi artikli 6 lõikega 1, sest sellega takistatakse võrdväarsuse ja tõhususe põhimõtete kohaldamist tarbijakaitse valdkonnas ning välditakse enne 14. mai 2013. aasta seaduse 1/2013 jõustumist sõlmitud hüpoteeklaenu lepingutes sisalduvate viivist käsitlevate ebaõiglaste lepingutingimuste tühisuses ja mittesiduvuses seisneva sanktsiooni kohaldamist?

⁽¹⁾ EÜT L 95, lk 29.

21. veebruaril 2014 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Euroopa Parlament, Euroopa Liidu Nõukogu

(Kohtuasi C-88/14)

(2014/C 135/29)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: B. Smulders, B. Martenczuk, G. Wils)

Kostjad: Euroopa Parlament, Euroopa Liidu Nõukogu

Hageja nõuded

- nõue tühistada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määruse (EL) nr 1289/2013, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 539/2001, milles loetletakse kolmandad riigid, kelle kodanikel peab välispiiride ületamisel olema viisa, ja need kolmandad riigid, kelle kodanikud on sellest nõudest vabastatud⁽¹⁾, artikli 1 punkt 1 ja artikli 1 punkt 4 niivõrd, kui sellega kehtestatakse uus artikkel 4b,
- lugeda tühistatud sätted ja nende alusel vastu võetud rakendusmeetmed kehtivaks seni, kuni nende asendamiseks on mõistliku tähtaja jooksul vastu võetud aktid kooskõlas aluslepinguga, nii nagu seda on tõlgendanud Euroopa Kohus;
- mõista kohtukulud välja kostjatelt.

Teise võimalusena, juhul kui Euroopa Kohus leiab, et ülalnimetatud sätted on ülejäänud määrusest lahutamatud, palub komisjon Euroopa Kohtul:

- tühistada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1289/2013, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 539/2001, milles loetletakse kolmandad riigid, kelle kodanikel peab välispiiride ületamisel olema viisa, ja need kolmandad riigid, kelle kodanikud on sellest nõudest vabastatud;

- lugeda tühistatud määrus ja selle alusel vastu võetud rakendusmeetmed kehtivaks seni, kuni nende asendamiseks on mõistliku tähtaja jooksul vastu võetud aktid kooskõlas aluslepinguga, nii nagu seda on tõlgendanud Euroopa Kohus;
- mõista kohtukulud välja kostjatelt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon palub tühistada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määruse (EL) nr 1289/2013, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 539/2001, milles loetletakse kolmandad riigid, kelle kodanikel peab välispiiride ületamisel olema viisa, ja need kolmandad riigid, kelle kodanikud on sellest nõudest vabastatud, artikli 1 punkt 1 ja artikli 1 punkt 4 niivõrd, kui sellega kehtestatakse uus artikkel 4b. Teise võimalusena, juhul kui Euroopa Kohus leiab, et ülalnimetatud sätted on ülejäänud määrusest lahutamatud, palub komisjon tühistada kogu määruse.

Komisjon on seisukohal, et nimetatud sätted ei ole kooskõlas ELTL artiklitega 290 ja 291, kuivõrd nendes ELTL sätetes käsitletakse ette delegeeritud aktide kasutamist, vaidlusalusel delegeeritud aktid aga ei täienda ega muuda seadusandlikku akti, vaid rakendavad seda.

⁽¹⁾ ELT L 347, lk 74.

**Investigación y Desarrollo en Soluciones y Servicios IT, SA 4. märtsil 2014 esitatud
apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda) 13. jaanuari 2014. aasta määruse peale kohtuasjas T-134/12:
Investigación y Desarrollo en Soluciones y Servicios IT versus komisjon**

(Kohtuasi C-102/14 P)

(2014/C 135/30)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Apellant: Investigación y Desarrollo en Soluciones y Servicios IT, S.A. (esindaja: advokaat M. Jiménez Perona)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

- Tühistada täies ulatuses Üldkohtu (teine koda) 13. jaanuari 2014. aasta määrus kohtuasjas T-134/12, millega apellandi esitatud tühistamishagi tunnistati vastuvõetamatuks;
- või teise võimalusena tühistada üks või mitu selle kohtumääruse osadest:
 - tühistada kohtumäärus osas, mis käsitleb tühistamishagi avalduse esimesel leheküljel loetletud projektide tarvis saadud abi;
 - tühistada kohtumäärus osas, milles projektiga *Bey Watch* seoses esitatud kahju hüvitamise nõuded tunnistati vastuvõetamatuks;
 - tühistada kohtumäärus osas, milles projektiga *Indect* seoses esitatud kahju hüvitamise nõuded tunnistati vastuvõetamatuks ja
 - tühistada kohtumäärus osas, milles muude projektidega seoses esitatud kahju hüvitamise nõuded tunnistati vastuvõetamatuks;
- suunata kohtumäärus täies ulatuses tagasi Üldkohtule sisulise otsuse tegemiseks;
- või teise võimalusena suunata Euroopa Kohtu äranägemisel üks või mitu kohtumääruse osa tagasi Üldkohtule sisulise otsuse tegemiseks;
- mõista nii käesoleva kohtumenetluse kui ka kohtuasjas T-134/12, mis käsitleb samu väiteid, läbiviidud menetluse kulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Faktiviga, kuivõrd Üldkohus ei võtnud vaidlustatud kohtumääruses tõendeid hinnates arvesse apellandi poolt haviga koos esitatud teatavaid dokumente. Üldkohus jättis apellandi arvates tähelepanuta kohtumääruse põhjendamise seisukohast väga suure tähtsusega asjaolud, tegemata jättes ja dokumendid.